EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.12.2009
KOM(2009)690 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

Tillämpningen av direktiv 98/34/EG under perioden 2006–2008

SEK(2009)1704

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN – Tillämpningen av direktiv 98/34/EG under perioden 2006–2008 1

Sammanfattning 2

DEL I: STANDARDISERING 3

1. Inledning 3

2. Informationsförfarandet 4

2.1. Tillämpningen av förfarandet under perioden 2006–2008 4

2.2 Slutsats 4

3. Uppdrag 4

3.1 Tillämpningen av uppdragsprocessen under perioden 2006-2008 4

3.2 Uppdragens utveckling 5

3.3 Slutsats 6

4. Formella invändningar 6

4.1 Tillämpningen av förfarandet under perioden 2006–2008 6

4.2 Slutsats 6

DEL II: TEKNISKA FÖRESKRIFTER 7

1. Utvecklingen 2006–2008 7

1.1 Anmälningsförfarandet på en utvidgad inre marknad 7

1.2 Tillämpningen av förfarandet i samband med bättre lagstiftning 7

1.2.1 Förbättrad hantering av förfarandet i direktiv 98/34 8

2. Tillämpning av förfarandet i direktiv 98/34 8

2.1 Effektivitet: allmän översikt 8

2.2 Tillämpning av det brådskande förfarandet 10

2.3 Uppföljning av kommissionens reaktioner 10

2.4 Dialogen med medlemsstaterna 10

2.5 Överträdelser av direktivet 11

2.6 Slutsats 11

SAMMANFATTNING

I denna rapport analyseras tillämpningen under perioden 2006–2008 av de förfaranden som inrättades genom direktiv 98/34/EG[1] om standarder och tekniska föreskrifter. Rapporten fokuserar på hur dessa förfaranden bidragit till genomförandet av bättre lagstiftning och till en bättre fungerande inre marknad.

I standardiseringsdelen berörs informationsförfarandet om standarder, kommissionens beställningar av standardiseringsarbeten (uppdrag) från EU:s standardiseringsorgan[2] och formella invändningar mot standarder. Dessa verksamheter har visat sig vara ett viktigt inslag i den inre marknadens funktion. Informationsförfarandet har skapat insyn i standardiseringen och har stimulerat de nationella standardiseringsorganen att fortsätta att ta initiativ för att främja harmoniseringen inom EU. Med hjälp av formella invändningar har medlemsstaterna och kommissionen kunnat säkerställa att standarderna uppfyller regleringsmålen när de används i enlighet med den lagstiftning som utarbetats enligt den nya metoden (”new approach”). Uppdragen har gjort det möjligt att definiera förhållandet mellan kommissionens enheter och standardiseringsorganen och därmed interaktionen mellan den politiska nivån och dess tekniska uttryck.

När det gäller tekniska föreskrifter har systemet med förhandsanmälan till kommissionen av nationella tekniska föreskrifter visat sig vara ett effektivt verktyg för att förebygga handelshinder och få till stånd ett samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, liksom ett samarbete inom medlemsstaterna, samt för att förbättra regelverket. I slutet av 2008 visade sig detta förfarande även användbart när det gällde att förhindra uppkomsten på den inre marknaden av protektionistiska åtgärder som medlemsstaterna kan ha föreslagit på grund av den ekonomiska och finansiella krisen[3]. Anmälningsförfarandet har också varit ett viktigt verktyg för att styra de nationella regleringsåtgärderna inom tillväxtsektorer och förbättra kvaliteten på de nationella tekniska föreskrifterna i termer av ökad insyn, läsbarhet och effektivitet inom områden som inte eller bara delvis har harmoniserats. Att den rättsliga ramen i varje medlemsstat har blivit tydligare har hjälpt de ekonomiska aktörerna att minska kostnaden för att få tillgång till bestämmelserna och tillämpa dem korrekt.

DEL I: STANDARDISERING

1. INLEDNING

I detta avsnitt beskrivs den del av direktivet som handlar om standardisering, vilken omfattar informationsförfarandet om standarder, kommissionens beställningar till de europeiska standardiseringsorganen avseende standardiseringsarbeten (uppdrag[4]) och formella invändningar mot standarder, i huvudsak i direktiv som utarbetas enligt den nya metoden.

---

1 Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998), ändrat genom direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998).

2 CEN (Europeiska standardiseringskommittén), Cenelec (Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering) och ETSI (Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder).

3 *Meddelande från kommissionen till Europeiska rådet – En ekonomisk återhämtningsplan för Europa* av den 26 november 2008, KOM(2008) 800 slutlig.

4 Uppdragen är beställningar till de europeiska standardiseringsorganen som kan komma att godkännas på vissa villkor.

Avsnittet innehåller även statistik för perioden 2006–2008 och en utvärdering av hur denna del av direktivet har fungerat.

2. INFORMATIONSFÖRFARANDET

Förfarandet på standardiseringsområdet har utformats för att övervaka den nya standardiseringsverksamhet som har lanserats av de nationella standardiseringsorganen. System har inrättats för att i första hand ge andra organ möjlighet att kommentera och delta i arbetet eller begära att initiativ ska tas på EU-nivå (se bilaga 1).

2.1. Tillämpningen av förfarandet under perioden 2006–2008

Tillämpningen av förfarandet har varit fortsatt framgångsrikt. Av de årliga rapporter som publiceras av CEN och Cenelec kan man utläsa att det genomsnittliga antalet anmälda åtgärder per år förblir detsamma. Av uppgifter från och med 1991 i bilaga 3 framgår att fler anmälningar görs för varje utvidgning.

Den sektorsvisa uppställningen (bilaga 4) visar att flest nationella anmälningar görs inom byggnadssektorn. Andra stora områden är livsmedelsprodukter, vattenkvalitet samt vägkonstruktion och vägunderhåll.

Den information som lämnas under förfarandet föranleder fortfarande kommissionens enheter att begära in ytterligare information och ställa frågor om frysningsförfarandet (artikel 7) som kan ha sin grund i anmälningarna eller ha andra orsaker.

2.2. Slutsats

Informationsförfarandet spelar fortfarande en viktig roll när det gäller att uppmuntra de nationella standardiseringsorganen att lyfta upp sina initiativ på EU-nivå. Utvidgningen har lett till en ökning av de nya medlemsstaternas anmälningar. Antalet anmälningar kommer att stabiliseras och till och med minska när dessa länder blir mer fullständigt integrerade, i linje med utvecklingen för de äldre medlemsstaterna.

3. UPPDRAG

Standardiseringsuppdrag är ett väl etablerat verktyg som kommissionen använder för att ta fram tekniska specifikationer till stöd för EU:s lagstiftning och politik. Uppdragen är en beställning av standardiseringsarbeten till de europeiska standardiseringsorganen och utgör en referensram för detta arbete (se bilaga 1). De är nödvändiga i de fall då standarderna stöder lagstiftningen, exempelvis inom ramen för direktiv som utarbetas enligt den nya metoden.

3.1. Tillämpningen av uppdragsprocessen under perioden 2006-2008

Totalt 62 uppdrag gavs till de europeiska standardiseringsorganen. Antalet uppdrag som gällde direktiv som utarbetas enligt den nya metoden har minskat jämfört med föregående period (bilaga 5).

Uppdragsprocessen fungerar väl. Det informella samråd som genomförs innan dokumenten skickas ut till kommitténs ledamöter innebär att det i normala fall finns en konsensusöverenskommelse om ett uppdrag innan det formella samrådet inleds.

De europeiska standardiseringsaktörerna ANEC (*European association for the co-ordination of consumer representation in standardisation*), ECOS (*European Environmental Citizens Organisation for Standardisation*), NORMAPME (*European Office of Crafts, trades and Small and Medium-sized Enterprises for Standardisation*) och ETUI (*European Trade Union Institute*) var i slutet av rapporteringsperioden väl inlemmade i processen. Detta skapar ökad öppenhet och insyn i det informella samrådet.

Metoden att följa upp alla samråd om uppdrag genom en uppdaterad förteckning till kommittén har fortsatt under perioden.

3.2. Uppdragens utveckling

Uppdragens ämnesinriktning blir allt bredare. Andelen uppdrag för direktiv som utarbetas enligt den nya metoden uppgår till 38 procent, vilket i stort sett är jämförbart med förra rapporteringsperioden. Inom övriga politikområden ges fortfarande många uppdrag (se bilaga 6), i synnerhet inom konsumentskydd och på miljöområdet, men även inom transporter och energi.

Uppdrag till stöd för pionjärmarknader

Två uppdrag har givits sedan pionjärmarknadsinitiativet inleddes 2007. Dessa uppdrag rör biobaserade produkter och visar på den vikt som kommissionen fäster vid standarders potentiella betydelse inom detta viktiga politikområde.

Standarder till stöd för lagstiftning

Uppdrag gavs till stöd för ett brett spektrum med lagstiftning, vilket visar på modellens betydelse. Några exempel är lagstiftning om kosmetika, reparation och underhåll av fordon, livsmedelsprodukter, djurfoder och allmän produktsäkerhet samt miljö. Antalet uppdrag till stöd för nya europeiska politikområden har fördubblats jämfört med föregående rapporteringsperiod. Några exempel är uppdragen om en trygg försörjningskedja, en tillgänglig fysisk miljö eller rymdindustriprogrammet.

Det första uppdraget till stöd för eko-designdirektivet gavs i slutet av 2008. Detta lyftes fram i kommissionens meddelande om integrering av miljöaspekter i europeisk standardisering (KOM(2004) 130 slutlig), där det betonades att standardiseringen kan bidra till att utveckla kommissionens politik för miljöskydd och hållbar utveckling.

Antalet uppdrag till stöd för lagstiftning som inte utarbetas enligt den nya metoden (se bilaga 5) är fortfarande stor (totalt cirka 35 procent) och visar att detta system har anammats inom många av kommissionens enheter.

Under 2006 gavs ett uppdrag om förbindelserna med kundtjänstcentren. Tjänstesektorn är ett nytt framväxande område för standardisering. Trenden att uppdrag används till stöd för lagstiftning som inte utarbetas enligt den nya metoden och inom nya politikområden avspeglar att den europeiska standardiseringen alltmer används till stöd för kommissionens politik för bättre lagstiftning. Detta slås fast och uppmuntras i kommissionens meddelande från 2004 om den europeiska standardiseringens roll i EU:s politik och lagstiftning[5].

---

[5] KOM(2004) 674 slutlig av den 18 oktober 2004.

3.3. Slutsats

Uppdragsprocessen är väl etablerad, men det är viktigt att se till att den fortsätter att fungera smidigt. I det hänseendet spelar det informella samrådet mellan alla berörda parter innan kommittén samråder en avgörande roll och bör fortgå.

För att öka insynen och öppenheten i kommitténs arbete har kommissionens enheter från och med 2006 bjudit in de europeiska standardiseringsaktörerna ANEC, ECOS, ETUI och NORMAPME att medverka vid kommitténs utökade sammanträde.

För att främja ökad öppenhet kommer kommissionens enheter att överväga möjligheten att anordna ett skriftligt förfarande med olika Internetforum som förebild. Målet är att se till att alla kommitténs ledamöter ska kunna ta del av de andra ledamöternas synpunkter, vilket skulle göra denna typ av samråd jämförbar med ett samråd som genomförs under något av kommitténs sammanträden.

Uppdragsprocessen har visat sig vara användbar för att bredda standardiseringens roll inom nya områden av EU:s lagstiftning och politik. Det avspeglar även det förhållandet att det i många av EU:s nya rättsakter hänvisas till direktivet.

4. FORMELLA INVÄNDNINGAR

De direktiv som utarbetas enligt den nya metoden innehåller skyddsmekanismer för de fall då en harmoniserad standard inte räcker för att en produkt ska uppfylla de väsentliga kraven i de berörda direktiven. När sådana fall inträffar kan medlemsstaterna eller kommissionen lämna in en formell invändning mot den aktuella standarden, som kommittén sedan behandlar (se bilaga 1).

4.1. Tillämpningen av förfarandet under perioden 2006–2008

Antalet invändningar som lämnats in av kommissionen under rapporteringsperioden har varit lågt (11). I endast två fall beslutades om att bibehålla presumtionen om överensstämmelse och i nio fall återkallades den helt eller delvis (se bilaga 7).

Om man ser till anmälningarna om nya invändningar ökar emellertid antalet formella invändningar. De faller främst under direktiven om maskiner, leksaker och tryckutrustning.

I många fall har problem i fråga om överensstämmelsen för standarder diskuterats i kommittén och lett till krav på att harmoniserade standarder ska kunna ändras utan att någon formell invändning ska behöva lämnas in.

4.2. Slutsats

Även om processen från ingivandet av en invändning fram till utfärdandet av ett beslut är ganska tidskrävande, har förfarandet i allmänhet fungerat tillfredsställande.

På liknande sätt som för uppdragen och för att främja ökad öppenhet kommer kommissionen att offentliggöra besluten om formella invändningar på ett konsoliderat sätt och se till att kommittén vid varje sammanträde har tillgång till en uppdaterad sammanställning över åtgärder i anslutning till de formella invändningarna.

DEL II: TEKNISKA FÖRESKRIFTER

1. UTVECKLINGEN 2006–2008

Anmälningsförfarandet (nedan kallat *förfarandet*) ger kommissionen och medlemsstaterna möjlighet att i förebyggande syfte granska de tekniska föreskrifter som medlemsstaterna har för avsikt att införa för produkter (inom industri, jordbruk och fiskeri) och för informationssamhällets tjänster (se bilaga 8). I förenklad form är förfarandet tillämpligt för de Efta-länder som har undertecknat avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt för Schweiz och Turkiet (se bilaga 11).

De främsta fördelarna med förfarandet

- Det gör det möjligt att upptäcka nya hinder på den inre marknaden redan innan de har fått några negativa effekter och därigenom undvika långdragna och dyra överträdelseförfaranden.

- Det gör det möjligt att upptäcka protektionistiska åtgärder som medlemsstaterna kan införa under exceptionella omständigheter, till exempel en ekonomisk och finansiell kris.

- Det ger medlemsstaterna möjlighet att säkerställa att de anmälda utkasten överensstämmer med gemenskapens lagstiftning, inbegripet direktiven.

- Medlemsstaternas aktiva deltagande i bedömningen av anmälda utkast har under årens lopp gjort det möjligt att etablera en effektiv dialog mellan dem och kommissionen.

- De ekonomiska aktörerna kan göra sina röster hörda och i god tid anpassa sin verksamhet till kommande tekniska föreskrifter. De ekonomiska aktörerna utnyttjar i hög grad denna rätt till insyn, vilket hjälper kommissionen och de nationella myndigheterna att upptäcka eventuella handelshinder.

1.1. Anmälningsförfarandet på en utvidgad inre marknad

Under EU:s utvidgning 2004 med tio nya medlemsstater bidrog förfarandet i hög grad till att den inre marknaden kunde fungera smidigt. De positiva resultaten av detta, vilka konstaterades 2005, har sedan dess bekräftats genom att dessa tio medlemsstater gjorde 122 anmälningar under 2006, 131 anmälningar under 2007 och 109 anmälningar under 2008.

Dessutom har förfarandet utvidgats till att omfatta Bulgarien och Rumänien (EU-27). Dessa båda nya medlemsstater har infört den administrativa kapaciteten, den tekniska strukturen och den nödvändiga kunskapen för att kunna tillämpa direktivet: 33 utkast anmäldes mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2008.

Det har återigen konstaterats att direktivet är ett viktigt verktyg för att se till att den inre marknaden fungerar smidigt för såväl produkter som informationssamhällets tjänster.

1.2. Tillämpningen av förfarandet i samband med bättre lagstiftning

I enlighet med kommissionens handlingsplan för att förenkla och förbättra lagstiftningsmiljön har det under rapporteringsperioden tagits flera initiativ inom ramen för

anmälningsförfarandet. Medlemsstaterna har uppmanats att lämna konsekvensanalyser tillsammans med de anmälda utkasten. Dessa konsekvensanalyser sporrar medlemsstaterna att i förväg reflektera över vilket instrument som bör användas, och gör det möjligt för kommissionen att kontrollera om de åtgärder som föreslås är nödvändiga, med beaktande av eventuella hinder för den inre marknaden.

I enlighet med principerna om bättre lagstiftning ökade kommissionen även sina ansträngningar för att se till att de anmälda utkasten är tydliga och konsekventa och för att identifiera alla onödigt komplicerade och kostsamma förfaranden som behöver förenklas för att hjälpa de ekonomiska aktörerna och samtidigt garantera ett högt folkhälso-, konsument- och miljöskydd.

Medlemsstaternas myndigheter har uppmanats att särskilt beakta följande aspekter:

- Hur utkasten formuleras: tydlighet, konsekvens, insyn och rättssäkerhet ska garanteras vid texternas tillämpning.

- Möjligheten att få tillgång till alla bestämmelser inom ett visst område genom att konsoliderade textversioner offentliggörs såväl på papper som på Internet.

- Identifiering av förfaranden som medför onödigt komplicerade och kostsamma administrativa förfaranden för de ekonomiska aktörerna, i synnerhet vid marknadslansering av produkter.

- ***1.2.1 Förbättrad hantering av förfarandet i direktiv 98/34***

Kommissionen har bedrivit olika kampanjer för att öka öppenheten och förbättra dialogen med de nationella myndigheterna. TRIS-databasen (*Technical Regulations Information System*) har fortlöpande förbättrats och en ny version bör lanseras senast i början av 2010, vilket kommer att förkorta behandlingstiden för anmälningarna och göra det möjligt att koppla samman TRIS och de nationella databaserna. Kommissionen har sedan 2007 omformulerat punkt 7 i anmälningsmeddelandet för att klargöra om en anmälning som görs i enlighet med direktivet, i sammanhanget med ”one-stop shop”, kan anses vara giltig i enlighet med en annan EU-rättsakt.

Kommissionen ser till att de anmälda utkasten på EU:s 23 officiella språk och grundläggande information om hur förfarandet fortlöper finns tillgängliga för allmänheten via webbplatsen http://ec.europa.eu/enterprise/tris. Antalet sökningar på webbplatsen har stadigt ökat: mellan 2006 och 2008 ökade antalet sökningar med 7,5 procent till ungefär 140 000 för 2008 (se bilaga 12).

2. TILLÄMPNING AV FÖRFARANDET I DIREKTIV 98/34

2.1. Effektivitet: allmän översikt

► **Antal anmälningar och berörda sektorer**

Under perioden 2006–2008 ökade antalet anmälda utkast till 1 979 jämfört med perioden 2003–2005 då antalet uppgick till 1 782. Utvidgningen (EU-27) bidrog till denna ökning. Ett antal brister konstaterades när det gällde vissa medlemsstaters åtagande att anmäla utkast till tekniska föreskrifter (se bilaga 10.2).

Antalet anmälningar **var flest inom byggnadssektorn**. Många anmälningar rör åtgärder som medlemsstaterna antagit för att göra byggnader mer energieffektiva. Näst flest anmälningar gjordes i fråga om **jordbruksprodukter och livsmedel.** Åtgärderna inom denna sektor rörde livsmedelshygien, samexistens mellan genetiskt modifierade organismer och konventionella grödor, samt sammansättningen och märkningen av livsmedel. Anmälningarna ökade avsevärt inom **telekommunikationer** och **transporter**. Flera anmälningar gjordes på området för **hasardspel** (spel på Internet), **kemikalier** (farliga ämnen och växtskyddsmedelsprodukter) och **miljö** (minskad användning av plastpåsar, avfall och kvaliteten på biobränslen) (se bilagorna 10.1-10.3).

► **Granskade frågor**

Inom **icke-harmoniserade områden** som faller under artiklarna 28–30 i EG-fördraget (fri rörlighet för varor) och artiklarna 43 och 49 (etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster) syftade kommissionens reaktioner till att varna medlemsstaterna för potentiella handelshinder som kunde skapas genom onödiga åtgärder som inte stod i proportion till det eftersträvade syftet. Kommissionen fortsatte att uppmana medlemsstaterna att införa klausuler om ömsesidigt erkännande i alla utkast till tekniska föreskrifter.

Inom de **harmoniserade områdena** syftade reaktionerna till att säkerställa att de nationella åtgärderna var nödvändiga, berättigade och förenliga med gemenskapens sekundärrätt.

- Anmälningarna på **byggnadsområdet** analyserades främst mot bakgrund av direktiv 89/106/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter och de harmoniserade standarder som antagits inom ramen för detta direktiv samt direktiv 2002/91/EG om byggnaders energiprestanda.

- Flera medlemsstater har anmält utkast om samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionella och organiska grödor och om kontroll av oavsiktlig inblandning av **genetiskt modifierade organismer (GMO)**. Mot bakgrund av direktiv 2001/18/EG (avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer), förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder och förordning (EG) nr 1830/2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG har dessa texter givit exempel på regleringslösningar för andra medlemsstater.

- Den 1 januari 2006 trädde förordningarna (EG) nr 852/2004 (om **livsmedelshygien**), 853/2004 (om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung) och 854/2004 (om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel) i kraft. Dessa förordningar ger medlemsstaterna tillstånd att vidta vissa åtgärder på nationell nivå som anmälts inom ramen för förfarandet i direktiv 98/34 och i enlighet med detaljerade yttranden och/eller synpunkter.

- Flera medlemsstater anmälde utkast om hälsopåståenden om och märkning av **livsmedel** och om deras tillsatser, färgämnen och konserveringsmedel.

- Det har också kommit in många anmälningar om **radiogränssnitt**, som är ett område där den snabba tekniska utvecklingen har lett till alltmer komplexa nationella regelverk som riskerar att skapa hinder på den inre marknaden.

- En analys av den intensiva regleringsverksamheten på nationell nivå inom området för icke-harmoniserade **hasardspel** har lyft fram vissa aspekter av den fria rörligheten på den inre marknaden och den nationella offentliga politiken.

- Förfarandet har också gjort det möjligt att ingripa inom de sektorer där harmonisering har planerats på gemenskapsnivå, vilket har hindrat medlemsstaterna att införa olika nationella åtgärder.

► **Reaktioner**

Kommissionen avgav detaljerade yttranden för 179 anmälningar, vilket motsvarar 9,04 procent av det totala antalet anmälda utkast under rapporteringsperioden (1 979). Detta är en minskning jämfört med föregående rapporteringsperiod, vilket kan tyda på att medlemsstaterna i allt högre grad antar lagstiftning som är anpassad till gemenskapen och beaktar kraven på en effektivt fungerande inre marknad. Medlemsstaterna å sin sida avgav 142 detaljerade yttranden. Av 894 inlämnade synpunkter under rapporteringsperioden kom 418 från kommissionen och 476 från medlemsstaterna (se bilagorna 10.4 och 10.6).

I 22 fall uppmanade kommissionen de berörda medlemsstaterna att skjuta upp antagandet av de anmälda föreskrifterna ett år räknat från den dag de inkom, för att inte försvåra gemenskapens pågående harmoniseringsarbete inom det aktuella området (se bilaga 10.5).

Dessutom uppmärksammade kommissionen medlemsstaterna på behovet av att garantera förenligheten med bestämmelserna i överenskommelsen om tekniska handelshinder i de fall då de berörda åtgärderna även anmäldes till WTO.

2.2. Tillämpning av det brådskande förfarandet

För totalt 1 979 anmälningar ingav medlemsstaterna i 49 fall en begäran om att tillämpa det brådskande förfarandet för anmälda utkast. Kommissionen förklarade sig göra en strikt tolkning av de särskilda omständigheter som krävs, nämligen allvarliga och oförutsedda händelser som särskilt gäller skyddet av hälsa och säkerhet. Begäran om att tillämpa det brådskande förfarandet avslogs därför när de anförda skälen enbart var ekonomiska eller handlade om att kompensera administrativa förseningar i medlemslandet. Det brådskande förfarandet ansågs vara motiverat i 14 fall (se bilaga 10.7).

2.3. Uppföljning av kommissionens reaktioner

För 2006–2008 var förhållandet mellan antalet svar från medlemsstaterna och antalet detaljerade yttranden från kommissionen tillfredsställande (med ett genomsnitt på 83,7 procent för perioden). Denna procentandel är den viktigaste indikatorn vid bedömningen av medlemsstaternas ansträngningar för att uppfylla sina skyldigheter enligt förfarandet. Kommissionen noterar att svaren i huvudsak var tillfredsställande (i genomsnitt 64,3 procent för perioden). Den fortsatta dialogen mellan kommissionen och berörda medlemsstater bidrog till detta och gjorde att många fall kunde lösas inom ett år efter anmälan (se bilaga 10.8).

2.4. Dialogen med medlemsstaterna

De återkommande sammanträdena i kommittén för standarder och tekniska föreskrifter gav även tillfälle att utbyta synpunkter av allmänt intresse liksom om specifika aspekter av förfarandet.

Diskussionerna handlade särskilt om utvidgningen med Bulgarien och Rumänien, allmänhetens tillgång till handlingar som rör förfarandet i direktiv 98/34 i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001[6], överlappningen mellan förfarandet och gemenskapens övriga anmälningsförfaranden (”one-stop shop”), utvecklingen av förvaltningen av TRIS-databasen och medlemsstaternas skyldigheter att svara på detaljerade yttranden och lämna in de slutliga texterna.

Seminarier anordnades också i flera medlemsstater, vilket möjliggjorde en direkt dialog mellan kommissionen och de nationella myndigheter som deltog i förfarandet och bidrog till att öka de nationella myndigheternas kunskap om förfarandets ofta mycket tekniska aspekter. Dessutom anordnades en konferens för att högtidlighålla direktivets 25-årsdag i november 2008. Vid denna konferens gavs tillfälle att visa upp resultaten av mekanismen i direktiv 98/34 och diskutera framtidsutsikterna, bland annat hur mekanismen bättre kan användas för att främja särskilt de små och medelstora företagens konkurrenskraft. Denna konferens utgjorde också ett tillfälle att ta del av de ekonomiska aktörernas förväntningar och särskilt deras önskan om att få tillgång till de handlingar som läggs fram inom ramen för förfarandet. Samma dag publicerades en ny broschyr med titeln *Att motverka handelshinder på den inre marknaden. Direktiv 98/34/EG* på samtliga EU:s officiella språk med stor spridning i medlemsstaterna (ISBN 978-92-79-09847-5).

2.5. Överträdelser av direktivet

Antalet överträdelseförfaranden (artikel 226 i EG-fördraget) mot medlemsstater på grund av fördragsbrott i enlighet med direktivet förblev få under den aktuella perioden: fjorton under 2006, nio under 2007 och fem under 2008.

2.6. Slutsats

Mellan 2006 och 2008 har det fullt ut bekräftats att förfarandet är användbart med avseende på effektivitet, öppenhet och administrativt samarbete. Att så få överträdelseförfaranden fortfarande inleds i förhållande till antalet anmälda utkast till tekniska föreskrifter visar att en korrekt tillämpning av gemenskapens lagstiftning kan garanteras genom en förebyggande strategi och ett nära partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna samt mellan medlemsstaterna själva.

Nätverksstrategin och det utvecklade samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna har också borgat för att den nationella regleringsverksamheten har kunnat bedrivas utan att tekniska handelshinder har skapats och att gemenskapsharmonisering enbart har använts där så verkligen behövs, enligt en strikt tillämpning av subsidiaritetsprincipen. Samtidigt har förfarandet, inom vissa områden där det redan finns harmoniseringsåtgärder, gjort det möjligt att identifiera de områden där dessa åtgärder behöver kompletteras eller förstärkas.

Vid tillämpningen av direktiv 98/34 kommer kommissionen att fortsätta att bevaka principerna om bättre lagstiftning och behovet av att bevara en gynnsam miljö för EU-ekonomins konkurrenskraft. Anmälda utkast kommer därför även i fortsättningen att finnas tillgängliga online, kostnadsfritt och på EU:s alla officiella språk. Dessutom kommer fortsatta ansträngningar att göras för att skapa en så tydlig rättslig ram som möjligt för de ekonomiska aktörerna. Kommissionen kommer att försöka undvika lager på lager av

---

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s.43).

bestämmelser och delge aktörerna de synpunkter som lämnas in, i syfte att öka EU-företagens konkurrenskraft inom och utanför EU med beaktande av kopplingen mellan detta förfarande och det förfarande som inrättats genom WTO-överenskommelsen om tekniska handelshinder.